

Μάνα θεά, μάνα θνητή, Μικτή τεχνική, 70 x 50 εκ.

Το θέμα «κόρες-μάνες» που είναι «οι ιερές μήτρες ζωής» εγκυμονείτο στον εγκέφαλό μου μισό αιώνα, και αυτό γιατί όλοι οι άνθρωποι ασχολήθηκαν με αυτό το θέμα γράφοντας, ζωγραφίζοντας, λέγοντας, κεντώντας και είναι μάλλον αδύνατη η εύρεση νέων ιδεών. Φλόγιζε κάθε φορά ο εγκέφαλός μου γιατί είναι υπαρκτά πρόσωπα, όμως ταυτόχρονα «ιερά σύμβολα» από την αρχαιότητα ως το τώρα και το αεί και δεν εύρισκε λύση. Το 2004 στους Ολυμπιακούς αγώνες, στην κάψα του καλοκαιριού, ένα μεγάλο ατύχημα συνετέλεσε να σπάσει το φράγμα του εγκεφάλου μου και να γεννηθεί η σειρά των ιδεών κατά το «και την εγώ Σύν γαστέραν πλατυτέρα ουρανών απηργάσατο» γεννήθηκαν οι νέες ιδέες «κόρες-μάνες». Δηλαδή η «κόρη-μάνα» του πελάγους, της θάλασσα, της γης, των αιθέρων, της φύσης, που αντίστοιχα η μήτρα της «κόρης-μάνας» γεμίζει με έμβρυα, ιχθύες, ζώα πουλιά, άνθη και άλλα. Απειροι διαχρονικοί, ιδανικοί συμβολισμοί της ιερής μορφής της μάνας.

Το Φεβρουάριο του 2010 συνομιλώντας με τον κ. Μ. Δουλγερίδη για το βιβλίο μου «40 χρόνια δημιουργίας» αναγνώρισε σε ένα έργο μου τη μορφή της Μύρτιδος για την οποία και με ενημέρωσε. Ήταν μια εγκεφαλική, έμπυχη και σύγκορμη πρόκληση. Η Μύρτις ήταν η κόρη και ταυτόχρονα η μάνα που εγκυμονείτο μισό αιώνα στον εγκέφαλό μου και που γεννήθηκε η καταπληκτική σειρά «κόρες-μάνες», μια από τις γεννητόρισσες των Ελλήνων του σήμερα. Στον πίνακα λοιπόν, βλέπουμε τη Μύρτιδα όμορφη, αγλαή, ωραία, γοητευτική που δένει το παρελθόν με το παρόν και το μέλλον. Είναι ένα ιερό, θα τολμούσα να πω «θεϊκό» πρόσωπο-σύμβολο, αιώνιο, διαχρονικό και μοναδικό.

